

La Sitges poètica torna a donar exemple

Â

Els propers dies 28, 29 i 30 de juny se celebrarà la 7a Festa de la Poesia de Sitges: "arriben els set poetes i... la set de poetes!" Aquests set poetes són en Vicenç Villatoro, en Josep Maria Sala-Valldaura, en Miquel Desclot, la Leticia Luna, en Jordi Llavina, la Christelle Enguix i en Jordi Julià. La majoria catalans. El Festival fa set anys que funciona. Per què? Constància, poesia, cultura, humanitat. Deixant de banda els regustos orsians, és molt necessari repescar certes cotes d'humanitat perduda, i la poesia, sigui ribiana i cerebral, o més estomacal, o cap al cantó naïf, aporta aquesta calidesa. També és d'agrair el fet de poder cohesionar un esdeveniment d'aquestes característiques en el context català de discussió (sana, però tensa, a estones) poètica actual, tot s'ha de dir.

És un bon moment per promoure els versos i per fer gala dels poetes que ronden pel país. Però no és només això, sinó que hi ha poetes estrangers. I poetes joves convidats. Que vinguin poetes de fora és símptoma de cultura sana, tant perquè és profitós conèixer autors i tendències d'altres indrets, com per demostrar una vegada més que aquest és un país de bona acollida, recepció, integració. I la poesia, malgrat que se n'hagin de fer traduccions (traduccions que ni s'aproximen ni tenen res a veure amb l'original, per brillants que siguin), recull o hauria de recollir aquell sentiment universal de què parlava Maragall en el seu *Elogi de la paraula*: la paraula viva, dita en el moment just i fruit de l'emoció (dos joves contemplant una posta de sol volen silenci); res de paraules vanes, innecessàries. I la importància dels poetes joves doncs això, els dos que si no miressin la posta de sol engegarien l'exemple a rodar.

La festa, a més a més, anirà acompanyada d'artistes com Joan Chamorro i Andrea Motis, Sílvia Comes, Maurici Villavecchia, Pau Segalès, i dels poetes (hi ha una tendència que trobo sobrerera d'adjudicar-los l'adjectiu "joves") Anna Gual, Sílvia Bel i Marçal Font. Ara que encetem el bicentenari del naixement de Wagner, és apropiat fer aquest pas cap a l'art total. I això n'és una mostra ben aprofitable. Felicitats per la iniciativa als seus directors: en Joan Duran i la Cèlia Sánchez-Mústich.

<http://www.verkami.com/projects/5518-7a-festa-de-la-poesia-a-sitges>